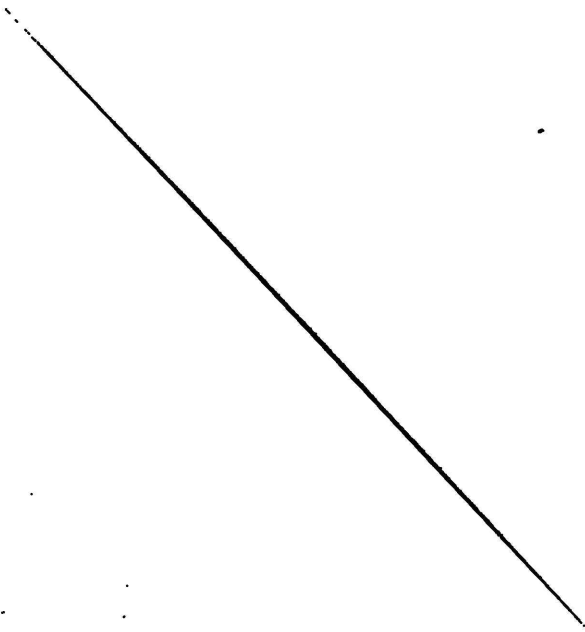

Annex

54493

Nel'põz

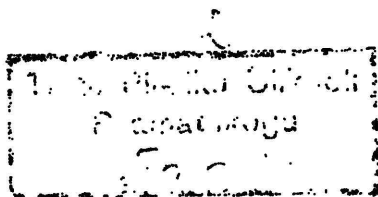
livõd lugdõbrõntõz

34 712

Tartu, 1924

K.Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus 1924.

Līvli ma uob.

Līvli ma uob un
pa-līvlizōks ieb,
kuņtš tulab kālma
un tutkam min' tieb.

Tōvas min rovvōn
tās mōs at jurd.
Mād kēl' um vaņim,
mād sugud surd.

Izad at mādōn
jettōnd sie mjer,
lapstōn ma jetab ka
eņtš izad vjer.

Lapstōn ma jetab ka
eņtš izad kiel,
rānda un kōnkad un
— rāndaliz miel.

Līvli ma uob un
pa-līvlizōks ieb,
kuņtš tulab kālma un
tutkam min' tieb.

Kalamiez.

Bās ārmastust.

Bās ārmastust uzkazōn ma,
koņtš sindōn passoul'ōz ;
bās ārmastust vol' minnōn ka
leb passoul' blaņd'ōmōst.

Siz kuolōs ka āb kūtō tō,
ku ma sōb ārmastōd, —
laz kuolōs mīnda vōtag mō
vel vastō nopolgtōd !

X. 1922.

A. Skadin.

Kalamied loul.

Abt' Jumal jelgid nāntōn tied,
kis mjer pāl jellōs ātō ;
Sinst vodlōbōd ne kalamied,
eņtš von Sa nāntōn sātō,
siest ābvonst nēd'i vōida ka
un tāvta nāntōn lājad
eņtš kaladōks sūr arm puolst Sa,
siz pūtōks mād āb vājast.
Sin joud, kien tikkiz vōimi kāds,
vōib mjer un jogud siddō,
Sa tūl un vaga silmōl nāds'
vōid sātō aga piddō.
Meg pālam, sāt mād lōda pāl
Sinst von, mis vjedstō sāksmi, —
sūr luštōks meg ju amad vėl
ids kubs Sin tjennō tāksmi.

Piza, 1922.

Ul'i Kōnkamāg.

Veijōmiez.

Siņni mer un sūrd mjer lainōd
mūrdabōd tām lūd'i, pād,
pimdōd ied un sūrd sigžtovvōd
nōvō ieltō svil'pōbōd, —
selli jel um kalamiedōn
rāndanaigas livōdōn.

Lūž, 20 IX 1923.

J. Belle.

Izandōd tie.

Se vol' kuod'ōn 26 pāvan april kūdō 1860 āigastōs,
ku ne izandōd vol'čō attunnōd tānō Vaidōl Zuonkō kōrandō

un kizistõ, voi perimiez um konnõ. Perimiestõ konnõ iz uõ. — „No, ku perimiez äb uõ konnõ, siz perinai tokš um?“ — „Nä, perinai um kil konnõ“, sai nāntõn atkitõd. Siz ne lekšta tubhõ perinaiz jūrõ un kizistõ: „Kus tād jelaid umat un kus likkiž tād immõtõf um?“ Perinai atkitiz, ku jelaid umat mõlsas kōral'. Ni ne izandõd kizistõ tegiž sie

perinaiz kādst, kus perimiez um. — „Perimiez lekš naggõrdõks Rīgõ“, kitiz perinai nāntõn. „A, kil mēg tiedam, ta um jenrāl-gubernātor jūrõ kaibõm lānd. Voddõl, voddõl, mēg tēd'i tōm izopatõ!“

Ni ne izandõd kizistõ, kus perimie puošid umat. Ku ne ni nei vol'fõ kizzõnõd, kus puošid at, siz vagar nāg'iz

nāntōn: „Vaťē, sītš um perimie vel' Jōn!“ Nei ne izandōd sien jūrō, dūrōd sālgō un kitōm, laz ta lākkō jelaid tagan mōtsō. Se kūliz nēd'i un sūrsto irmsto ādagōn ailiz mōtsō jelaid tagan. Bet ne izandōd iz leksto tegiz perinaiz jūrō un it sūrsto kōzast kitisto tām pālō: „It kjerdō-kjerdō tel' sa ilz, ku vōid sa tūlda mādōn iniz.“ Perinai vol' ruja piškiz lapsōks un sai ādagōm siest izandōd kōza kitōmōst, bet vel muoštiz nēd'i pallō: „Armōd sūrd-izandōd, jetagid min ku mōitiz āb jel taranaigō ulz, aga novēl'ōgōd id tal', kus ma vōib sizzōl lādō eņtš ruja lapsōks; ma um iz ka it ruja, ku ma āb vōi tādōn inō lādō.“ Ne izandōd sait vel emmit kōzizōks un kitist: „Mēg tiedam, mēg sjeda it sjeldō tiedam, ku se um selli izpanmi: ikš āb uo konnō, toi tegiz ruja! Tel' set, ku sa sōd iniz!“

Siz izandōd pań'ō tiesōmiedōn vōtam sie perinaiz lovaldō un vegliz vīmō ulz, rattōd sizzōl. Un izandōd sōna pālō tiesōmied vōtistō un vištō ruja perinaiz serkōl tubajeddō. Sāl ullō tubajeds puolkuolōn nai pōliz nēd'i, kis tānda kāndistō: „Laskōgōd vel, armōd vel'id, min neijen tubbō tāgiz, ku ma sōks vizzō ēd'ōm; ma um pōl'az, ma kilmab mōitiz jara.“ Ne kāndajist siz neijen kūlist, ku laskist tām vāldiz. Bet ni se perinai vol' neijen nēd'i pallōn un vol' nei saādagōn, ku ta iz sōita kādō eņtš jālgadōks emmit, — un roppōs pids mōdō vol' ruja naizōn lēmist eņtš kod tubbō.

Ne, kien perinaista vol' rattōd sizzōl vīmōst, eitō vodlōm tubajeddō. Ku ne iz vōitō tānda tāgiz novodlō, lekšta ne tuoista kōrdō tubbō tāmmōn tagan, izandōd ka inō. Izandōd lekšta tegiz lova jūrō un ōfistō, mikšpjerast ta āb tul mit sugid. Siz se perinai nonārbiz jara, un mēg iz tiedam, voi ta ni um set noādagōn aga ādagōmōst jara loppōn. Un emmit ku sada vol' sītš rovšti, kis tikkiz sjeda neistō.

Bet izandōd tuoista kōrd pavēl'istō eņtš tiesōmiedōn, ku nāntōn un perinaiz sālđ lovald vōtamōst, kāndamōst ulz un vīmōst rattōd sizzōl. Ne, kien izandōd pań' tānda vīm ulz, ne kitōst: „Ta um paldiz piga nokuo-

lõn, vu tãnda võib nei vidõ? Izandõd kitõst: „Se um set tãm juva izpanmi; ta set nei izpanub neka jaranãrbõn. Ta mõtlõb, ku siz ta sõb jettõd kodai. Mãd sõna pãl vigõd tãm ulzõ, pangõd rattõd sizzõl un kitõgõd tãm vijizõn, laz vigõ Duoõigõ un atãndag Duoõig doktorõn.“

Ni ne nẽl'a riõtingtõ — kakõ moizõ tiesõmiest un kakõ moizõ vagartõ — ne nustist piõkiz laps ãl jara jedstõ, võtist perinaiz lovald un kãndist rattõd sizzõl, neiku se perinai iz iz tieda mittõ midagist. Siz lekõ tuoista kõrd tãgiz ikõ nẽõsti un võtiz sie kim nãdil' vannit laps id jo sũfimiz, mingiz seis ãigast vannit laps kãdst, võtiz sie piõkiz, viz ulz un se sũfimi ei rãvkõm tagan. Rõz um ta vodlõn nei kõgiõ, kamãt vagar piõkizõks um nolãnd jara ulzõ, — nei se seis ãigast vannit lãpsõ (Jõõn um tãm nim) ãb uo tuod'õn emmit tubas pil'õ, juokõõn rãvkõs randõ. Ku ãb volks jumalõst ikõ sũr riõting (Jõõn Kandis tãm nim) gad'd'õn sãnõ, siz se piõki kil ikõõiggiõ volks mjerrõ noailõn un jara nou-pandõn. Bet se sũr riõting toi tãm kodai tãgiz, toi eõtõ kãd jũs tãm sãnõ rattõd jũrõ un tõz sie laps noandõ jeman, laz se tãnda prat'õgõ. Ta iz sõ vel midagõst nokitõm, ku jõva ikõ sũr-izand rabiz tãmmõn nei il' pã, ku tãmmõn igriz ver sõrmõst juokõõ un tãmmõn vol' lẽmõst kõgaz.

Mitikõ riõting iz tuod' sãn lezõõl lãdõ, amad vaõtl'õstõ kougõn jara ãdagõnd un pãgiõn rovõsti nei rãkistõ, neka Kuolkas Engõlmaõn-soda ãigal. Engõlmaõnõd rovõsti vel iz tapat, ne set kutsistõ mũd'i aigõ, bet sid ne kil tõõt piga-taga jara tappõ sie joutõm perinaiz.

Ku ni vol' se perinai sãn rattõd sizzõl nopandõd, siz moizõmied paõt'õ sãn iz ka sie imbiz laps un sie, kis mjerrõ tõz ailõ, un vel kolmõnd laps, 11 ãigast vannit Didza. Ni ne kolm lapsta un perinai vol'õõ id mõmie perimien noantõd, laz vig nãnt Duoõigõ. Un se perimiez igriz broutõõ, laz kil perinai volkõ vel neiiz pagalam, nei ku ta vol' ulzõ kantõd. Izandõd vol'õõ pannõd zõldatõdõn ka tãnõ Vaidõl tultõ, bet ne ist uot neijen joudõnõd, ku volkst Zuon-

kõl sõnõd, un vol'õõ Sānag-kila kuožõs pūtõnõd nāntõn vastõ, ku ne izandõd tāgiz lekštõ.

Kakš pil'gõmt piški imbõlāps vol' rāvkõn itõ rāvkõmõst. Ku ta perizõks um vond vāgi jennõ norāvkõn, siz ta um iend vāgiz ka puol-nārbõn. Ama ie ne vol'õõ broutšõnõd, set toiz pāvan ne vol'õõ attunnõd Duoņigõ. Sāl siz doktar vol' nāntõn siedõ andõn un pjerrõ pand lazrettõ, kus ne vol'õõ kōdõks pāvõ. Ku perimiez Aādrõks tul' Rīgõst kodai, siz ta lekš Duoņig-izand jūrõ põlam sjeda il' eņtš perinaiz. Siz Duoņig-izand vol' vēl'õn, laz tuogõ kodai eņtš naiz un lapst.

Kis kil sjeda võib izkēratõ un izkītõ, mis ne sūrdizandõd sītš teitõ un kui ne jelistõ. Se set võib sjeda samõtlõ, kis sjeda iz neiz un jūsõ vol'. Bet ne, kis sjeda atõ nānõd, ne mādlõbõd ka sjeda, kamāt lābõd kalmõ!

Zuonkõl, 25. IV. 1862.

Pētõr Berthold
taganiend papierstī.

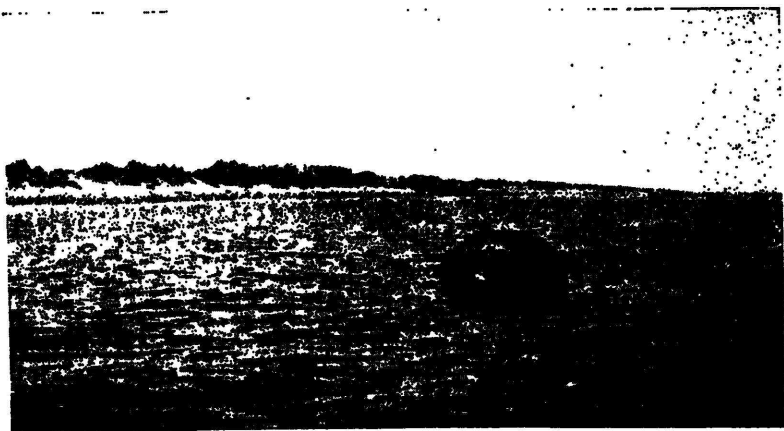
Līvõd kulturtie jõvgõ rāndas.

(Uizõvõttõd kabal īd vana līvliz privatkērast, mingiz ta vol' kēratõn eņtš sugudõn siz, ku Līvõ pagast iz sõ novel'd'õd).

— — — Duoņig-pagast um ieārmastõn mād vil'õõ, mād kōfamõd'i, mād mōtsidi, mād nītidi — tikkiz, tikkiz, mis set mādõn tal'šõ, mis kaladpaņšõ um, set mēd'i eņšta ne āb võitõ ienādõ, laz kil mēg nāntkõks uomõ ku vēl'idõks aplānõd: kolm verštõ laiga mōvīrki set sõb mādõn antõd neiku piņidõn ne lēbasūrmõd, mis rikkõ mie lōdast mō sadabõd! Se um Duoņigõst ikš bās uitõ ādami. — Sadiņ āigastidi līvõd umad tāsa kivd'i-kāndidi murdõnd, nītidi pūstõnd, rjekidi tienõd Siņizmāg sõn un vel jo kōgaz. Ma mādlõb, ku min tõi vel kītõz, ku līvõdõn vaņsti āigastõz um vond tiemõst brigdõd rjek leb drāggõnd mōtsad Vid'õl-māg sõn, un sie rjek um līvõdõn idõ kabal

vond eņtš nōgō puolst pidamōst kōrdōl. Sāl līvōd umad pāgiņ iggō un ka vierda valanōd!

Kus siz ni umad ne tied un isādamōst, mis min aigal sāl sait lehbō vjedtōd?! Voi vol' mādōn kōfarjek, voi vol' mādōn nitōdrjek! Sjeda saimō set siz, ku Sin iza, min ārmaz vel' Didrik, vol' emiņ kōrd Vāntō broutšōn un sāl pallōn atvēl'omōst ūzi rjekidi tiedō, juo Duonīgizand un pagast kieldōst sjeda jāra, nāntōn āb vol'ī bri atvēl'ō ūzi rjekidi tiedō! Ma ka siz (nei eņtš kolmkimdō āigast tagiz) eņtš jal'gi iz novat: kei Duonīgōs, kei Kuolkas, kamāt

izsaimō rikkōd lōdast atvēl'omōz eņtšōn kōfamō rjek papitkald Pallōn-suostō Pōddōr-suodō sōn un nitōdrjek il' amad Kure-suod, Laigad-suod Baža mōtsō sōn. Sāl Vaidnikad un Sānagnikad jelistō un jelizōm neiku siprikist iezō un pāvvo kamāt saimō eņtšōn jennō-veitō broutštōbrjek, — mōitōz vol' broutšōmōst Pitrōgōld immōr. Ku ni mēg uomō sāl neijennō eņtš lūd'i murdōnd, kulturtiedō tienōd, kui kil Duonīg uztuod'ōb mādōn sjeda ni jāra vōttō?! Un voi siz rikt'ig mēg volksmō siekōks nōvsō? Un voi siz todstōz mēg iz vāgiz pil'ōs vēl'om sjeda un vel jo emiņ — sjeda ābt'om eņtš vilō strid'ōs? — Mittō kunād, mittō kunād!

Sigzō 1923.

Tād vana Albinus.

Līvõ kōnkad.

Ma vol' piški kalamiez
jōvgõ rāndas lālam ties,
pāvvo-iezõ mjers ma sid
kal'd'i vejiz lõjas id.
Mōmied mīnda pīkstōst kil,
tul't'õ baraks randõ sil,
mīnda nādõ ka ist tõt,
tōšt min sug tāst jara kõt'.

17. XII. 1923.

Bet ma kītiz mōmien nei:
mis ma sinnõn slikt'õ tei?
ma sin kitõb sjeldõ tod
jeta minnõn sa min kod.
Tās āb ābt'õ mingi mōn' —
Kuolka nanast Lūzõ sōn'
amad kōnkad akurāt
livõd pjerast luodõd āt!

Vāldapā.

Kui vana Zuonkõ skuolõ lādsõ rikkõks sai.

Se vol' vašti āigastiž, ku vel kloušāigad vol't'õ. Set
mingi òra siz um sōnd kloušõst vāldiā, un sel'istõn izand
um izrentõn mōipāikidi. Ikš nēšti um vond ka vana
Zuonkõ. Vāgi lālamstõz um vond strōdõmõst, laz neijennõ
nopel'fõg, ku eñtš naiz un lapst vōiks uzpiddõ un izandõn
vel rentõ aizmaksõ. Vonnõd ka akurāt sel'fõst slikt'õd
āigad, ku amadõn um diezgan knappõ kād jūs vond.
Pāgiā perimēd'i kis āb uotõ vōinõd izandõn rentõ aiz-
maksõ, un nēd'i izand um tōitõn kōrandišt ulzõ viskõ. Bet
vana Zuonkõn at vonnõd rikkõd sugud Duonigõs. Ta
aizlānd nānt jūrõ un izkaibõn eñtš āda, un sugud attõ
nejien ābt'õnd rōkõks, ku vana Zuonkõ um sōnd rentõ
aizmaksõ. Ta apēd'õn nei ku pietulab un nobroutšõn
Duonigõ izand jūrõ un iz um vond vāgi kōzzi siestõ, mikš
nei ābrikt'ig um passoul'õs se jelami: se kis iz mittõ
midegõst āb strōd, se jelab sūrs knaššõs nīnsõ un sieb
amd'i saldõmidi, bet tāmõn, kis ta pūlob un strōdõb ied
un pāvad lebbõ, tāmõn āb uo pigataga juvist nosiedõ un
mit sug nejien āb sõ, ku vōiks guod'ig rentõ aizmaksõ.
Aga tāmõn āb volkstõ sel'fõst mōtkõd sugid mielõ tun-

nöd, ja äb volks vond sigzö vägi ljeggi rjek un kolm-
kimdö (30!) verštö broutsömost Duonigö — siz amadön
ju sidam ieb zälömöks tävz il' sel'iz äbtaisnib. Bet
mis sa vagamiez laz tiegö, set broutsömost idstid ehts
rjekkö! Un ka vana Zuonkö um aizbroutsön, jo krietnö
liv äb tund sel'ist azzö, mida ta äb vöi notiedö.

Ta aizländ ninöizand jür. Säl attö ju pägin perimed'i
jedsö vonnöd. Mūnda, kien um juvist izländ, se um sla-
viin'ön juvvö izantö; mūnda tegiz, kien miel pjerast äb uo
iztund, vond közzi izand päl un astön kruogö vol glöz
sizzöl ehts közzö slikt'ö izand vastö jara upantöm. Vana
Zuonkö izvaht'ön, izkültön un astön trepišt ilzö, ju bäs
maksamöt neikuinei völdin äb sö. Ieländ izand jür sillö,
nobutsin'ön izandön kindörbüdö, sapand kaggölkrizdak
juvist, nokjevtön un kitön, ku ta um tund sür un armö
izandön rentö aizmaksam. Izandön gīm um iend tulin
möitözöks, un vana Zuonkön pa-brinömöks ta pand, laz
Zuonkö apistag, kohts skrivör pietätöb sie röntöd sil un
savötab rö. Iedruošin'öd izand juva mielstö, vana Zuon-
kön um iend ju sür dūs un ta um atkitön amad izand kizzö-
most pälo: il' möipäika büšön, il' vil'a un munt virtšapt-
ažad atkitön druošö un sjeldö.

Siz ka tämmön attö tunnöd mielö ne mötköd, mis ta
pids rjekkö vol' mötlön, — un vana Zuonkö tegiz um
közin'ön un iend pavissöm punizöks un paröz äbi um
vond ka tämmön ehts jedsö. Izand pavaht'ön tam pälo
un kizzön, mis tämmön viga vol'i. Vana Zuonkö äda-
gön kil jära, bet ikštöz savöttön dūs un kitön izandön:
„Tsienig, žalig sürizand, ma pids ama rjekkö broutsös möt-
löz id un mötlöz, mikšpjerast minnön, kis neijen pülöb un
strödöb, äb uo guod'ig leibö nosiedö, un Täddön, ou'i
kordö izand, kis Täg midögst äd strödöt, bet Täddön at
idstid tsepitöd un amasuggist saldömöd un vinöd löda
päl; Täg jelatö sürsö ninsö, bet minnön um jalamöst rānda
kōnkiš jövgö sizal!“ Izkitön nänt sōnad, vana Zuonkö um
vond ama lebböld noigtön. Tämmön um vond sür irm,

ku izand äb ie kōzizōks, un ta um irgōn nozālō piga, ku ta nei um kitōn, ju pjeksō ta ni neikunei sōb. Izand vanīfōn selīz strēk tām pāl, vana Zuonkōn amad biksōd attō verzōnd, bet siz izand panagrōn un kitōn: „Ja Sa äd volkst minnōn selīi juva perimiez, siz ma volks kil pand Sinda nopjeksam, bet ni ma sinnōn kitōb, mis Sa tōd tietō sōdō. Se juvam, mul'ki, tikkiž tulab minnōn skuolstō: ku Sa ka volkst skuolsō känd un oppōn, siz Sinnōn ka volks se iz juvam.“

Vana Zuonkō tōvastiz noklaññōn izand jedsō, saldōs-tōz nobutšintōn tām kād, vondzistōz sōnd trepišt ala un broutšōn kodai nei luštingōl ku brūdšana, siestō ku ta bās pjeksamōt um vāldin sōnd un ku izand um andōn tāmōn nei juva nōv, ku skuolō lādsō vōib selīi iz sōdō nei ku izand. Ka kruogō vana Zuonkō um sie luštōks jāra unnōn un aššō-knaššō vond konnō tegiž. Nopāstōn ibiz mōzō, ielānd tubbō, nosiend ōdōgizi un pand maggōm. Pietund perinai jūrō, apistōn lova aiga pāl un kizzōn, kui juvist siz Duonīgs ka izlānd. Vana atkitōn, ku um lānd kui um lānd, laz perinai set pangō sil'kōd kārpo un leba koť'ō — ta lēji uoñdzōl skuolō. Perinai um brinōn kil un sarabbōn keizi kubbō, bet vana emiāt' midēgst äb uo kitōn, ku laz set pa-vodlōg, kil aiga iz nāgt'iji ku ta liji izand un nei jeds-pēñ. Perinai kil midagōst äb uo samoištōn, bet emiāt' äb uo kizzōn ka, sapand set lēbakot' un puggōn ka aššō vana kilgō maggōm.

Uoñdzōl nosienōd bruokstō. Vana Zuonkō apēdōn tegiž neiku volks izand entš jeddō lēmōst, un astōn skuolō, lēbakot' sālga pāl. Ežmi skuol vol' siel āigal rāndas seis verštō Zuonkō kōrandst Koštrōgōl, kus paldin Ūž-Zuokō kōrand um. Ikš vana skuolmēstar Sokolovskij um sāl vond. Zuonkō nolānd sie jūr un izkitōn, ku ta tōji skuolō tūlda. Skuolmēstar um panagrōn un kitōn, ku rōz pa-obbō ta um attund, laz labak lākkō tāmpō tāgiž kodai. Vana Zuonkō kierōn kodai tāgiž — obbō siz obbō, mis sāl laz tiegō, tūlmōst mūpō ju varald.

Un pareizi, toiz uoŗdzõl vana Zuonkõ um aizlānd varrõ ju varrõ, bet vel um skuolmēstar sõtõn kodai tagiž un kiļõn, ku pa-obbõ vol'ŕi attund. Vana lānd diezgan kōziz mielkōks kodai un kolmõz uomõg tund jõva tuliā pjerrõ puoldõ iedõ skuoltuba jūr un kloppõn lāb tagan. Iztund dienastneitst un kizzõn, mis ta tõi, ku skuolmēstar vel maggiji. Vana Zuonkõ pallõn, laz ta pakitõg

Līvõ vannõ muodõ õrõnd.

skuolmēstarõn, ku ta um ju attund un ku aga ni lib varald diezgan. Dienastneitst lānd un nustõn skuolmēstar ilzõ un izstõtõn tāmõn, mis vana Zuonkõ vol' kitõn. Skuolmēstar um vond it kōzzi, ku tānda ie aigis ajab ilzõ, bet irgõn apmõtļõ, ku volks vanaks nei prõtig izrõkandõmõt, un pand neitstõn vana Zuonkõ sillõ nutam. Sāl siz skuolmēstar izsel'ŕõn, ku ta um pa-vana skuolõ lēmõz jūs, ku

sel'i vana rišting āb vōi ieoppō emiāf' midegōst, laz sōtōg labak eāts lāpši skuolō, ku nāntōn kil aga tulab mingi juvam skuolstō.

Kūlōn sel'iz opatōksstuāf' skuolmēstar kādstō, vana Zuonkō lānd kōzzi kodai, siest ku sūrizand tānda um skuolōks piepjettōn. Sāl uzreiz jālga atrabbōn id piemdōz aza vastō. Vana noluotšōn vaātl'ōm, mis sāl rikt'ig vōiks vōlda. Vel um vond dikt'ō pimdō. Ta noakkōn sel'iz piemdōz kjera neiku nōgōst un pistōn kabatō, kil ju konnō sōb nādō, mis se pa-aža um.

Aizlānd kodai un pand maggōm. Nomaggōn sūr vālda sōni, siz nūzōn ilzō, nosiend bruokstō un lānd vaātl'ōm, mis se pa-aža um, mis ta skuolstō tuldsō um ljevdōn. Bet mingi brinōm tāmmōn um vond, ku ta vāldiā tiend un sjeldō papierrō um saddōn sālđō ulz. Vana um izluggōn: kimtuontō rubil'ailōn plit-tubbō. Sie luštōks vana akkōn perinaizōn immōr kaggōl un irgōn iekō, neiku perinai um mōtlōn, ku vana um iend — laz tovvōtōf'i sōrgōg! — mul'kizōks. Bet ku vana um izktōn, kuijen rōdō ta um ljevdōn skuolstō tuldsō, siz perinai ka um iend luštigōlōks, un ne norōkandōnōd, ku mitidōn āb kit il' sie rō, ja mitikš tagan āb votš, ju mōitiz ku sūrizand sōb kūltō, se vōtab jāra tikkiz un siz lib tegiz taplōmōst nālgaks.

Sel'iz āiga ne at nojellōnōd, mitikš āb uo sie rō tagan votšōn un ne iz amūstōz ka āb uotō lānōd il' sie pl'ōpōm. Sāl, id pivad āigal, um atbroutšōn perinaizōn sōzar Duonigst. Sie sōzar miez um dēnōn Duonig ninsō pa-kazakōks, ziānkāndajizōks. Un ni va perinai sūr luštōks, ku sōzartō āb uo nei kōgiā nānd, lorikšōn-lorikšōn koāts izpl'ōpōn sōzarōn, ku vana um pāgiā rōdō ljevdōn un ku ne ni attō rikkōd. Sōzar aizbroutšōn Duonigō, izkitōn tegiz eāts mien, bet se um mōtlōn mingist juvamt izand kādst sōdō, izstōstōn tikkiz izandōn. Izand um andōn Duonig tiesōn tjevtō il' sie, un se um izsōtōn id mie sallōz izkūldōm il' sie rō. Miež um aizbroutšōn randō un pids kil'd'i kizōn, bet mitikš āb uo vōind midagōst izktō. Miež um

aizlānd iz vana Zuonkō jūrō kizzōm. Vana Zuonkō um kindōn nurmsō. Miez pielānd jūrō, andōn juvvō pāvvō un tuln kizzōn, voi se um toiž, ku ta um pāgin rōdō ljevdōn. Vana kitōn, ku se um toiž kil. Siz se miez um kitōn, kuna se um vond. — Nā, siz vol'i vond, ku ta vol'i skuolsō kānd, ku ni vana vol'i sel'i iz sūrizand neiku Duonīg baron, set ku eņtš tiedō ta tōji jellō neiku ljedsō. Miez

Livō ūtō muodō ōrōnd.

panagrōn, aizbroutsōn Duonīgō tāgiz un izstōstōn vana Zuonkō sōnd'i. Amad at il' sie magd'istōz nonagrōnōd, un izand pand kazakō ama naizkōks nopjeksam, mikšpje-rast ne sel'iizi passakidi attō stōstōnōd. Bet vana Zuonkō set um slavin'ōn eņtš slavin'ōmōst juvvō izantō, kis um andōn tāmmōn sel'iz juva nōv, un um krietnō uskōn, ku set skuolsō kāmōzōks vōib ama kjevamstiz rikkōks sōdō. Un

vel paldiņ vana Zuonkõ um skuoltõd miez un rikaz izand,
aš ta äb uo tegiž jo joutõmõks noiend aga jāra kuolõn,
missõst amad garad illõ un allõ tända laz sõrgõgõd.

Koštrog, 27. VI. 1924.

Passakadjõra.

Koštrogkila himn.

Mād Koštrogkilas rādanaigas
rovž atõ juvad, luštigõl,
äb uo passoul'õs tās laigas
nei juva äb ku Koštrogõl.

Laz ullõ volkõ tõla kilma,
bet Koštrogõl um lem idstid,
um ustõb tāsa jega silma,
tāvž ārmastust rovž atõ id.

Mēg kubsõ tiemõ eņtšõn kūzõ
tal'žpivad õdõn idsõ miels,
mēg kiņd'õld altõm palam pūzõ
un lõlam amad livõd kiels:

Mād ama tõvrõz Koštrog rānda,
kus sindõnd, kazzõnd, jellõnd mēg,
sin Jumal ammõ vonnõ ānda,
laz Koštrogkila ēdriksõg!

27. XII. 1923.

Vāldapā.

Tal'žpivad loul.

Tāmiezõ Jēsõ jūrõn,
ku mōdõ kaṭab lum, —
sie jūrõn, vanan sūrõn
ūž oksa kazzõn um.
Se kientõ vodlistõ
ju amustõ, um tāmiez
ni irgõn ēdriksõ.

Ire.

Sie tõvrõ ēdrõm āndiz
Maria amadõn.
Mis ta eņtš lejas kāndiz,
um sindõn tāmõdõn.
Nei Jumal tõmi vol',
ku Puoga tāmõn sindiz
Betlemõs, Jūdõmõl.

K. Stalte.

